

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221202758
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4221202758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovéj, v spore žalobkyne: I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., T. XX/XX, t.č. bytom C. I. XX, T. proti žalovanej: C. C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., D. XXXX/X, o zaplatenie 660 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 13C/33/2021- 138 zo dňa 5. mája 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (II.) a výroku o trovách konania (III.) **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd odvolanie žalobkyne voči vyhovujúcemu výroku (I.) **o d m i e t a .**

Žalovanej priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 440,41 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 440,41 eura zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni nepriznal voči žalovanej náhradu trov konania. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 685 ods. 1, § 686 ods. 1, § 689, § 692 ods. 1,2, § 696 ods. 1,2 , § 710 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka. Poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 660 eur. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou pri podpise nájomnej zmluvy dňa 15.9.2020 sa dohodli na zaplatení kaucie vo výške 660 eur. Dňa 15.6.2021 odišla, čo dopredu písomne oznámila. Všetko za to obdobie platila riadne, avšak pri odovzdaní bytu jej žalovaná vypočítala nedoplatok, ktorý nie je ochotná zaplatiť, lebo bol vypočítaný nepresne. Počítala aj to, čo nepoužívala, napr. DIGI, čo mala len kábel bez zapojenia, nesprávny bol aj nedoplatok za teplú vodu a elektriku. Preto žiadala vrátenie kaucie vo výške 660 eur.

1.2 Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobkyňa ako nájomník na jednej strane a žalovaná s S. L. ako prenajímateľa na strane druhej uzavreli dňa 15.9.2020 zmluvu o nájme bytu, a to bytu č. XX na X. poschodí vo vchode č. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX na A. stavbárov v T. na dočasné užívanie pre účely bývania, a to na dobu určitú od 15.9.2020 do 15.3.2021, s jednomesačnou výpovednou lehotou. Zmluvné strany si dohodli celkové nájomné za predmet nájmu vo výške 330 eur mesačne s tým, že v nájme sú zahrnuté služby spojené s nájmom, energiou a plynom, výdavky spojené s bytovým družstvom a káblou televíziou (200 eur nájom a 130 eur réžia). Podľa zmluvy, za služby spojené s nájmom sa považuje dodávka studenej vody, dodávka TÚV, dodávka tepla, dodávka elektrickej energie, dodávka plynu, upratovanie spoločných priestorov, údržby a servis výťahu, poplatok za výkon správy domu, poistné domu, elektrická energia spoločných priestorov, úprava okolia domu, havarijná služba, zrážková voda, odvoz komunálneho odpadu, poplatok

za káblovú televíziu. Podľa čl. III bod 3. zmluvy, Služby spojené s nájmom mali byť vyúčtované podľa skutočných nákladov 1x ročne. Zmluvné strany uzavreli dňa 15.3.2021 aj Dodatok č. 1 k Nájomnej zmluve, ktorého predmetom bolo uzatvorenie (nájomnej) zmluvy na dobu určitú, na 0,5 rok od 16.3.2021 do 15.9.2021 s jednomesačnou výpovednou lehotou. Žalobkyňa podaním z 23.4.2021 adresovaným obom prenajímateľom vypovedala nájomnú zmluvu z 15.9.2020.

1.3 Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že prenajímatelia vyhotovili dňa 30.6.2021 vyúčtovanie prenájmu za obdobie od 15.9.2020 do 15.6.2021, podľa ktorého vypočítali náklady žalobkyne za dodávku elektriny v uvedenom období sumou 171,29 eur, vrátane poplatku 6,36 eur mesačne za hodiny, pri sadzbe 0,13825 eur /kWh s tým, že skutočná spotreba bola 825 kWh. Náklady žalobkyne za plyn v uvedenom období vypočítali sumou 30,06 eur titulom poplatku za hodiny vo výške 3,34 eur/mesačne x 9. Za DIGI bol vyúčtovaný poplatok vo výške 86,40 eur (9 x 9,60 eur). V súlade s vyúčtovaním SBD Komárno za rok 2020, žalobkyňa bola za skutočnú spotrebu 26,627 m³ studenej vody vyúčtovaná suma 61,50 eur (2,31 eur/m³), za spotrebu 20,376 m³ teplej vody bola žalobkyňa vyúčtovaná suma 498,19 eur (24,45 eur/m³), za kúrenie bola žalobkyňa vyúčtovaná suma vo výške 222,44 eur, keď jej nájom trval počas vykurovacej sezóny. Titulom ostatných poplatkov (bankové poplatky, fond prevádzky, údržby a opráv, príspevok na správu, spotreba elektriny spoločných priestorov, odmena zástupcu vlastníkov, poistenie objektu, zrážková voda, upratovanie) bola žalobkyňa vyúčtovaná suma 319,71 eur (9 x 35,52 eur). Žalobkyňa za obdobie od 15.9.2020 do 15.6.2021 uhradila 9 x 130 eur, teda uhradila sumu 1.170 eur, kým skutočné náklady boli vo výške 1.389,59 eur, a tak nedoplatok žalobkyne je vyúčtovaný sumou 219,59 eur.

Podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2020 do 31.12.2020 vyhotoveným SBD Komárno, skutočné náklady za užívanie predmetného bytu v uvedenom období boli vo výške 1.387,04 eur. Podľa uvedeného vyúčtovania, náklady na TÚV pozostávajú z nákladov za odberné miesto, čo pri spotrebe 25,80 m³ predstavovalo sumu 70,16 eur, keď 1m³ stál 2,1608 eur [(25,80 x 2,1608) x koeficient 1,258450] a z tepla pre TÚV, ktorej cena pozostáva z fixnej a variabilnej zložky ako aj základnej a spotrebnej zložky, a tak náklady na teplo pre TÚV boli vo výške 560,71 eur. Teda náklady za 25,80 m³ TÚV predstavovali súhrnnú sumu 630,87 eur (70,16 + 560,71) a náklady na vykurovanie sumu 222,44 eur.

Spoločnosť DIGI Slovakia s.r.o. faktúrou z 23.6.2021 vyúčtovala pravidelný poplatok programu KÁBLOVKA Štandard vo výške 9,60 eur a potvrdila úhradu sumy 151,80 eur v období od 23.9.2020 do 21.12.2021.

Žalovaná poštovým poukazom podaným na pošte 31.8.2021 poukázala žalobkyňa sumu 440 eur, ktorá bola žalovanej vrátená rovnako, ako aj listová zásielka adresovaná žalobkyňa s vyúčtovaním, podaná na pošte 31.8.2021.

1.4 Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že predmetom konania je vrátenie kaucie vo výške 660 eur. V konaní bol sporným nárok žalobkyne na vrátenie sumy 219,59 eura z kaucie zaplatenej vo výške 660 eur, s poukazom na obranu žalovanej namietajúcej nedoplatok žalovanej vo výške 219,59 eura na vyúčtovaní nákladov za dobu nájmu a nespornosť nároku žalobkyne na sumu 440,41 eura. Žalovaná preukázala snahu vrátiť žalobkyňa sumu rozdielu medzi uhradenou kauciou a sumou vyúčtovaného nedoplatku aj poštovým poukazom, avšak žalobkyňa si takto poukázajú sumu neprevzala z dôvodu, že ona požadovala vrátenie sumy 660 eur a nie sumy 440 eur. Súd prvej inštancie zastal názor, že žalovaná preukázala listinnými dôkazmi hodnovernosť vyúčtovaného nedoplatku vo výške 219,59 eura, ktorého správnosť žalobkyňa spochybňovala bez akéhokoľvek dôkazu. Žalobkyňa vo svojom podaní doručenom súdu dňa 28.4.2022 uviedla výpočet nákladov na teplú úžitkovú vodu, pričom z uvedeného podania nie je zrejmé, na základe čoho žalobkyňa dospela k tomu, že cena za m³ teplej vody bola v roku 2020 vo výške 19,58 eura a ona v prenajatom byte v roku 2020 spotrebovala 7,8 m³, rovnako ako nie je zrejmé, na základe čoho mala byť cena za m³ teplej vody v roku 2021 vo výške 19,58 eur a jej spotreba bola 12,2 m³. Už vôbec nemal súd za zrejmé, ako žalobkyňa dospela k záveru, že z jej celkovej úhrady réžie za 9 mesiacov trvajúceho nájmu (9 x 130) vo výške 1.170 eur pripadla suma 403,92 eura na zálohu teplej vody, najmä keď v nájomnej zmluve nie je uvedené členenie, koľko z mesačnej úhrady na réžiu vo výške 130 eur pripadne na teplú vodu. Rovnako nebolo zrejmé, na základe čoho žalobkyňa tvrdila, že elektrina stojí 2,30 eur a nie 6,30 eur, ako jej mala účtovať žalovaná.

1.5 Žalobkyňa podľa názoru súdu prvej inštancie neunesla dôkazné bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno preukázania skutočností uvádzaných v žalobe, z ktorých vyvodila svoj uplatnený nárok nielen čo do jeho vzniku, ale aj čo do výšky. Žalobkyňa listinné dôkazy predložené žalovanou akýmkoľvek

spôsobom nevyvrátila a ani nespochybnila, až na tvrdenie z čl. 109, že tieto dokumenty sú len faktúry, pričom žalobkyňa svoj návrh na doplnenie dokazovania znalcami zobrala späť. Dôvodil, že žalobkyňa navrhovala len vo všeobecnej rovine preukázanie sadziieb, či koeficientov použitých pri výpočte nedoplatku vyúčtovania aj po tom, ako jej boli doručené všetky listinné dôkazy predložené žalovanou a tvoriace podklad výpočtu vyúčtovania. Žalobkyňa skutočnosť, že ňou zaplatená réžia za dobu nájmu v úhrnnej výške 1.170 eur postačovala na pokrytie skutočných nákladov za dodávku elektriny, plynu (v podobe mesačného poplatku za plynomer), káblovej televízie a služieb zabezpečených správcom bytov nepreukázala. Súd dodal, že žalobkyňa ani nepreukázala, že by do prenajatého bytu nebola dodávaná služba káblovej televízie alebo že by u prenajímateľov reklamovala nedostatok káblovej televízie. Žalovaná naopak preukázala, že prenajímatelia za službu káblovej televízie hradili jej poskytovateľovi DIGI Slovakia s.r.o. mesačne poplatok vo výške 9,60 eur (č.l. 105). Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobkyňou je dôvodný do žalovanou nespochybnenej výšky 440,41 eura medzi sumou zaplatenej kaucie a sumou nedoplatku vyúčtovania a žalobu v časti prevyšujúcej uvedenú sumu zamietol ako nedôvodnú. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a článok 5. CSP tak, že v konaní procesne úspešnejšej žalobkyni nepriznal voči žalovanej náhradu trov konania, keď žalobkyňa bola úspešná len v časti sumy, ktorú žalovaná nijako nespochybňovala a sama ju žalobkyni poukázala poštou pred začatím súdneho konania, pričom žalobkyňa si ju odmietla prevziať a nárok aj na jej zaplatenie si uplatnila súdnou cestou, a teda zjavne zneužila právo na zaplatenie sumy 440 eur.

2. Proti tomuto rozsudku voči všetkým výrokom podala písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo žalobe vyhovel. Uviedla, že nájomné bolo dohodnuté vo výške 330 eur mesačne aj s réžiou, teda či bude postačujúce na platby spojené s užívaním, bolo vecou prenajímateľa, preto dodatočné vyúčtovanie považuje za bezpredmetné. Opätovne poukázala na to, že nemala možnosť sledovať televíziu prostredníctvom služby DIGI, keďže jej nebolo poskytnuté zariadenie s kartou, preto nesúhlasí s úhradou tejto služby. Nestotožnila sa s tvrdením žalovanej, že jej počítala spotrebu tepla na základe predošlého obdobia, lebo vtedy ona byt neužívala. Považovala za ničím nepodloženú cenu za 1 meter kubický teplej vody vo výške 24,45 eura, pričom podľa zverejnených cien na internete je pre mesto Komárno vodné a stočné spolu 2,3656 eura. Ďalej uviedla výpočet týkajúcich sa ceny za ohrev studenej vody, podľa ktorého mala zaplatiť 20 metrov kubických celkovú sumu 52,41 eura. Poukázala tiež na to, že náklady na prípravu teplej úžitkovej vody na objekt sa rozpočítava na základnú zložku, ktorá tvorí 20 % a spotrebnú zložku 80 % nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody. Základná zložka sa pritom rozpočíta na každý byt rovnako a spotrebná podľa osobnej spotreby. Podľa výpočtu žalobkyne mala za spotrebovaný 19,762 metra kubického teplej vody zaplatiť sumu 257,31 eura a teda za 1 meter kubický teplej vody vychádza suma 13,02 eura. Dodala, že pokiaľ žalovaná chce svoj nárok na teplú vodu uplatňovať, nie je postačujúce predkladaní vyúčtovania za rok 2020.

3. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal jej voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania. uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania. K bodu 1. odvolania žalobkyne poukázala na článok III bod 8 a 9 nájomnej zmluvy, podľa, ktorých kaucia vo výške 660 eur môže byť použitá v prípade ukončenia nájmu a vyúčtovania. Uviedla, že skutočnosť, či bude postačujúce nájomné v sume vykazujúce réžiu, je síce vecou prenajímateľa, ale v prípade nedoplatku je to vecou nájomcu. S uvedenou skutočnosťou bola žalobkyňa upovedomená vopred pri podpísaní nájomnej zmluvy. K bodu 2 odvolania týkajúceho sa služby DIGI uviedla, že žalobkyňa bola upovedomená o tom, že v prípade nového televízora je káblová televízia funkčná bez set top boxu a v prípade staršieho televízora je potrebný set top box. Žalobkyňa uvedené zobrala na vedomie a oznámila, že má starší televízor a set top box nebude potrebovať. Táto služba bola zo strany prenajímateľov plne zabezpečená. K bodu 3 žalovaná uviedla, že spotreba tepla nebola predmetom žaloby, voči ktorej žalobkyňa namieta v odvolaní. Predmetom žaloby bola spotreba teplej vody a cena za 1 meter kubický teplej vody. Poukázala na to, že stavebné bytové družstvo Komárno nevykonáva medzi vyúčtovanie v bežnom roku, preto im bolo uvedené, aby pre potreby vyúčtovania vychádzali z predchádzajúceho účtovného obdobia. Vyúčtovaní bytového družstva, z ktorého vychádzala pri výpočte bolo poskytnuté aj súdu. Keďže žalobkyňa nebola v nájme celé zúčtovacie obdobie, z toho dôvodu bolo žalobkyni navrhnuté vyhotovenie medzi vyúčtovania spoločnosťami ZSE a SPP za správny poplatok, ktoré žalobkyňa odmietla. Preto vyúčtovanie nájmu bolo vykonané v súlade s vtedy platnými cenami za odber. Z vyúčtovania vznikol žalobkyni nedoplatok, ktorý je nájomca pri ukončení nájmu povinný uhradiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené. Odvolací súd odvolanie žalobkyne voči vyhovujúcemu výroku (I.) odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b) CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (II.) a výroku o trovách konania (III.) ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

6. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil.

7. Z odvolania žalobkyne vyplýva, že namieta posúdenie súdu prvej inštancie a rovnako ako vo svojich predošlých podaniach považuje vyúčtovanie nedoplatku zo strany žalovanej za neopodstatnené, najmä z dôvodu účtovania služby káblovej televízie DIGI, ktorú ona nevyužívala, ako aj z dôvodu nesprávneho vyúčtovania ceny teplej vody. Žalobkyňa v prvom rade v odvolaní poukazovala na skutočnosť, že nájomné bolo dohodnuté vo výške 330 eur mesačne aj s nákladmi za užívanie bytu, preto považovala dodatočné vyúčtovanie za bezpredmetné. K uvedenému odvolací súd poukazuje na znenie Zmluvy o nájme bytu, a to článok III bod 8 a 9 nájmovej zmluvy, kde z bodu 9 nesporne vyplýva, že „ Táto kaucia bude nájomcovi vrátená v prípade ukončenia doby trvania nájmu a to v prípade, ak bude predmet nájmu vrátený prenajímateľovi v stave v akom bol nájomcom prevzatý, alebo bude zarátaná do doby nájmu podľa obsahu nájmovej zmluvy, t.j. bude použitá na dobu nájmu v trvaní posledného mesiaca trvania nájmu, prípadne bude kaucia použitá v prípade ukončenia nájmu a vyúčtovania.“ Z uvedeného vyplýva, že žalovaná mohla kauciu v sume 660 eur použiť aj na započítanie nedoplatku z titulu vyúčtovania.

8. Žalobkyňa ďalej namietala nevyužívanie káblovej televízie DIGI, pretože jej nebolo poskytnuté zariadenie s kartou (set top box) , preto nesúhlasila s úhradou tejto služby. Aj v tomto smere odvolací súd súhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalovaná preukázala uhrádzanie tejto služby spoločnosti DIGI vo výške 9,60 eura mesačne. Žalobkyňa pritom bola upozornená na skutočnosť, že v prípade, ak vlastní starší model televízora, bude potrebovať zariadenie set top boxu, ktoré nie je súčasťou tejto služby.

9. Ďalšou odvolacou námietkou žalobkyne bolo nesprávne vyúčtovanie teplej vody, ktorá mala predstavovať sumu 24,45 eura/ 1m³, pričom žalobkyňa v odvolaní uviedla výpočet , z ktorého malo vyplynúť, akú sumu mala zaplatiť za spotrebovanú teplú vodu. Odvolací súd uvádza, že žalobkyňa počas celého konania nijakým spôsobom nepreukázala prečo je vyúčtovanie zo strany žalovanej chybné a ani nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie v tomto smere. Žalobkyňou uvedené výpočty týkajúce sa nákladov na spotrebovanú teplú vodu nepovažoval odvolací súd za relevantné, navyše je potrebné uviesť, že išlo o tzv. „ novoty v odvolacom konaní“, keď žalobkyňa svojím výpočtom chcela preukázať nesprávne vyúčtovanie teplej vody zo strany žalovanej. Žalobkyňa až v odvolaní uvádzala dôvody - spôsob výpočtu ceny teplej vody, teda úplne novú skutočnosť, ktorú počas konania netvrdila. V zmysle ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V danom prípade ide teda o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, a tento odvolací dôvod treba vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d), z ktorého vyplýva, že novoty v odvolacom konaní môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez svojej viny. Žalobkyňa však v konaní vôbec netvrdila a nepreukázala, prečo je vyúčtovanie zo strany žalovanej pri cene teplej vody nesprávne, pričom je absolútne zrejmé, že mohla tento prostriedok procesného útoku bez akýchkoľvek pochybností použiť pred súdom prvej inštancie a samozrejme ho následne v konaní preukázať dôkaznými prostriedkami. Odvolací súd vzhľadom k tomu, že išlo o novotu v odvolacom konaní, na tento odvolací dôvod neprihliadal.

10. Odvolací súd ďalej poukazuje na ust. § 132 CSP, v zmysle ktorého má strana sporu v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu vecí a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Neoznačenie dôkazov však nie je vadou konania. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, neodôvodňujú odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní vecí. Súd nemôže v konaní nahrádzať úlohu žalobcu, ktorého povinnosťou bolo riadne preukázať svoje tvrdenia a žalobu navrhnutými dôkazmi. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

11. Pokiaľ teda žalobkyňa nesúhlasila s obranou žalovanej, ktorá preukázala akým spôsobom, na základe akých listín (faktúr) dospela k nedoplatku na nákladoch spojených s užívaním predmetného bytu žalobkyňou, bolo jej povinnosťou navrhnúť včas pred súdom prvej inštancie také dôkazy, ktoré by boli schopné vyvrátiť obranu žalovanej. Žalobkyňa sice žiadala presné odborné prepočítanie faktúr, avšak na znaleckom dokazovaní netrvala, ani sama nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by spochybnila obranu žalovanej. Dôkazné bremeno za svoje tvrdenia nesie pritom sama žalobkyňa a súd nemôže nahrádzať jej dôkaznú núdzu zadovažovaním dôkazov ex offio. Práve žalobkyňa je povinný riade a najmä včas navrhovať dôkazy, tvrdiť skutkové tvrdenia, popierať skutkové tvrdenia protistrany, predkladať návrhy na vykonanie dôkazov.

12. Vzhľadom k uvedenému, bol správny záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, preto s poukazom na tieto dôvody odvolací súd považoval odvolanie žalobkyne za neopodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (II.) a výroku o trovách konania (III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Žalobkyňa podala odvolanie aj voči vyhovujúcemu výroku (I.), ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi sumu 440,41 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Preskúmaním tohto výroku napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že ide o rozhodnutie, proti ktorému podala odvolanie neoprávnená osoba v zmysle § 386 písm. b) CSP. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného, pričom sa musí vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. Ujma môže mať podobu formálnu, ktorá sa navonok prejavuje v odlišnosti napádaného výroku rozhodnutia od posledného návrhu sporovej strany vo veci samej jej neprospech. Formálna ujma môže vzniknúť vtedy, ak nebolo žalobe alebo návrhu vyhovieť čo len sčasti, ak súd prekročil žalobný návrh alebo prisúdil niečo iné, než čoho sa strana domáhala. V danom prípade súd prvej inštancie vo výroku I. vyhovel žalobnému petitu žalobkyne, keď zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi sumu 440,41 eura . Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo výroku I. vyhovel žalobkyňi v zmysle jej žaloby, t.j. v uvedenom výroku bolo rozhodnuté v prospech žalobcu.

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd odvolanie žalobkyne voči vyhovujúcemu výroku I. odmietol podľa § 386 písm. b) CSP, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).